

Franz Spirago

ANTIKRIST

Z POHLÁDU TRADÍCIE,
SVÄTÉHO PÍSMA
A SÚKROMNÝCH ZJAVENÍ

Antikrist

Franz Spirago

Antikrist

*z pohľadu tradície, Svätého písma
a súkromných zjavení*

Vydal: © Zachej.sk, 2017

Preklad: © Rastislav Nemeč
z nemeckého originálu *Der Antichrist*, 1931

Grafika: © Tomáš Kyška

Zodpovedná redaktorka: Zuzana Ring

Nihil obstat: Mons. Gabriel Ragan

Imprimatur:

Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup – metropolita,
ABÚ Košice – Prot. č. 685/17, 6. 6. 2017

Použité citáty pochádzajú zo slovenského ekumenického
prekladu Biblie.

© Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2015

ISBN: 978-80-8211-050-3

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie
sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek
spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným
spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Predhovor autora

Podobne ako sa Židia v Ježišových časoch mohli z *prorockých predpovedí* dozvedieť, *kde a kedy* sa Mesiaš narodí, aké zázraky urobí, čo prinesie a akou smrťou zomrie, aj my dnes zo Zjavenia sv. Jána a z prorockých spisov máme veľa a pomerne presných informácií o Antikristovi, napríklad o jeho účinkoch, zázrakoch, o jeho zvrhnutí a podobne. Zdá sa, že prví kresťania vedeli o ňom od apoštolov viac a ešte detailnejšie veci. Tak to cítime z Druhého listu sv. apoštola Pavla Tesaloničanom zo 7. kapitoly. Potom sa tieto informácie ústnou tradíciou dostávali od apoštolov k ich žiakom a nato k cirkevným otcom, ktorí ich spísali. Je zaujímavé, že tieto zápisky cirkevných otcov sa v mnohých bodoch zhodujú. A navyše, samotní cirkevní otcovia priznávajú, že ich tvrdenia pochádzajú priamo od apoštolov alebo od ich žiakov.

Nemali by sme sa nazdávať, že písať o Antikristovi je zbytočné, že sa aj tak ešte neblíži koniec sveta. Nikdy nemôže byť zbytočné, keď napíšeme nejakú štúdiu o niečom, čo sa vo Svätom písme tak často a podrobne opisuje. Samotní apoštoli a cirkevní otcovia by určite nepoukazovali tak často na Antikrista, ak by to nebolo pre kresťanov **mi-moriadne užitočné**. Najväčší úžitok však tieto poznatky prinesú kresťanom žijúcim v dobe Antikrista.

Nenechajú sa tak ľahko uviesť do omylu, zmiast', ale zostanú pevní, lebo budú vedieť, čo presne má z Božieho dopustenia nastať. Predzvesť nebezpečenstva **zmierni ich strach a hrôzu.**

Okrem toho, vôbec nie je isté, že sa postupne **koniec tohto sveta neblíži**. Práve sa skončila vojna mnohých národov,¹ bol znovu založený židovský štát, nastáva obrovský úpadok viery u mnohých národov i podľa mnohých súkromných zjavení. Na základe toho sa mnohí domnievajú, že ručička svetových hodín sa postupne viac a viac blíži k polnoci. Vtedy sa náhle zjaví ženích a vezme svojich služobníkov na svadobnú hostinu (Mt 25,1-13). Za takýchto okolností, v takejto dobe asi vieme pochopiť, keď sa napíše hoci aj veľmi rozsiahle dielo o Antikristovi, a prijmemo ho ako veľmi aktuálne.

prof. Franz Spirago

---

1 Myslí sa tu I. svetová vojna (pozn. prekl.)

Príchod Antikrista

Ku koncu sveta príde Antikrist. Mnohí si na základe súkromných zjavení myslia, že sa objaví už v tomto storočí.

Antikrist – to nie je viac ľudí, nejaká spoločnosť. Bude to len jedna konkrétna osoba (*Bellarmin, Suarez*). Bude to **človek obdarený všetkou mocou satana** (sv. *Ján Zlatoústý*). Antikristom nebude satan, ale človek (sv. *Hildegarda, Scivias*). Nebude ani vteľným diablom, ale skutočným človekom. Nebude teda súčasne diablom a človekom (sv. *Ján Damascénsky*). Nebude to ani človek posadnutý satanom, pretože bude konať a rozhodovať sa slobodne.

Antikrist príde na **konci sveta**. Prorok *Ezechiel* naráža na Antikrista (Góga) a na jeho boj proti obrátenému židovskému národu v Palestíne: „*Privediem*

ta preto na moju krajinu...“ (Ez 38,16). Na základe súkromných zjavení sa mnohí domnievajú, že Antikrist sa objaví ešte v tomto (dvadsiatom) storočí. Podivuhodné je zvlášť proroctvo Božej služobnice *Bertiny Bouquilliniovej* (†1850). Narodila sa v roku 1800 v Saint Omere, v tamojšej nemocnici Saint Louis zložila svoje rehoľné sľuby, keď bola nemocničnou sestrou (1822). Dostala Kristove stigmy a k tomu aj dar proroctva. Táto sestra tvrdila: „Koniec časov sa blíži a Antikrist nebude otáľať s príchodom. My ho síce ešte neuvidíme, ani tí po nás, ale tých ďalších už jeho príchod zasiahne. Keď bude prichádzať, nič sa v našom dome nezmení, všetko bude ako zvyčajne. Všetky náboženské úkony či práce v nemocnici, všetko to bude prebiehať, ako má – až si naše sestry uvedomia, že Antikrist je veľký majster.“² Sestra Bertina okrem toho ešte povedala: „Začiatok posledného obdobia dejín nebude ani tak v 19. storočí, ale pripadne na 20. storočie.“ Ak bola predpoveď sestry Bertiny pravdivá, Antikrist by mal prísť niekedy ku koncu 20. storočia. Keď si totiž spočítame, že väčšina Bertininých spolusestier zomrela približne okolo roku 1900, tá nasledujúca generácia sestier, ktoré ešte Antikrista nemali vidieť, by spadala do obdobia rokov 1900 až 1950. A tretia gene-

2 Curicque, Voix prophetiques 1872, Zv. I., s. 427.

rácia by pripadala na roky 1950 až 2000, táto by už mala žiť v časoch Antikrista.³

Pozoruhodné sú i slová vizionárky *Anny Kataríny Emmerichovej* (†1824), ktorej blahorečenie je otázkou času: „Počula som, že Lucifer by mal byť znova vypustený na slobodu; ak sa nemýlim, malo by to byť 50 alebo 60 rokov pred rokom 2000 od Kristovho narodenia...“ Podľa pápežského pro-roctva sv. *Malachiáša*, arcibiskupa z írskoho mesta Armagh (z roku 1139), by po pápežovi Benediktovi XV. malo nasledovať už len osem pápežov, čo je tiež zaujímavé. Pozoruhodné je aj to, že už pápež Pius X. vo svojej prvej encyklike zo 4. októbra 1903, kde píše o tom, koľko ľudí odpadáva od viery, vyjadruje obavu, či nenadišlo zlo, ktoré sa ohlasuje ako začiatok konca sveta, a či náhodou nevstúpil do sveta Antikrist. Doslova to Pius X. hovorí takto:

3 Aby sme sa sami uistili, že kláštor St. Louis, kam bola Božia služobnica Bertina Bouquilliniová pred 100 rokmi (v roku 1822) prijatá ako rehoľná opatrovatel'ka nemocných, existuje aj dnes a že nebol zrušený vládou ani počas rôznych francúzskych kultúrnych bojov, ja sám som sa písomne obrátil na tamojší kláštor a 29. augusta 1921 som dostal z tohto kláštora St. Louis v Omere nasledujúcu správu: Nemocnica od čias sestry Bertiny existovala bez prestávky. Keď sa reholi nedostávalo povolání, sestry boli pričlenené ku Kongregácii sestier augustiniánok Najsvätejšej krvi Ježišovej v meste Arras, kde mali svoj materský dom. List končil slovami: „Vždy sme prechovávali veľkú úctu k tejto sv. rehoľníčke a každý deň sa za ňu modlíme, pretože sme žili s jej spolusestrami, ktoré ju poznali a nesmierne jej dôverovali. (Podpísaná: sestra Aimée de Jésus, Nemocnica St. Omer, 29. 8. 1921)“.

„Id enim si dubitemus, ignaros vos, non sane iure, aut negligentes putaverimus nefarii illius **belli**, quod nunc, commotum est atque alitur **adversus Deum**. Vere namque in auctorem suum fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania; ut communis fere ea vox adversantium Deo: Recede a nobis. Hinc extincta, omnino in plerisque aeterni Dei reverentia, nullaque habita in consuetudine vitae, publice ac privatim, supremi eius numinis ratio: quin totis nervis contenditur omnique artificio, ut vel ipsa recordatio Dei atque notio intereat penitus. Haec profecto qui reputet, is plane metuat necesse est, ne malorum, quae supremo tempore sunt expectanda, sit perversitas haec animorum libamentum quoddam ac veluti exordium: neve filius perditionis, de quo apostolus loquitur, iam in hisce terris versetur.“

„Považujeme za vylúčené, žeby ste nevedeli, aký zločinný **boj** či vojna sa v našich časoch vedie **proti Bohu** a že tento boj prepukol takmer všade. Lebo naozaj vidno, že proti svojmu Tvorcovi ‚zúria pohania a snujú márne plány národy‘. Spoločný krik Božích nepriateľov je asi takýto: ‚Odstúp od nás!‘ Preto vo väčšine prípadov vymizla bázeň pred večným Bohom a už ani vo verejnom živote a tobôž nie v súkromní sa naňho neberie ohľad. Skôr sa všetci dnes usilujú celou silou a prefíkanosťou o to, aby sa myšlienka na Boha či spomienka naňho postupne úplne vytratila. Keď si uvedomíme tieto okolnosti, musí

nás **peniknúť strach** z toho, že táto zloba človeka môže byť začiatkom nástupu zla, ktoré má nadísť až ku koncu sveta, a že **syn tejto skazy** – ako o ňom píše apoštol – **sa už vrátil na zem.**

Blížiaci sa príchod Antikrista bude podľa sv. *Brigity Švédskej* (†1373) možné poznať podľa toho, že **predtým mnoho pohanských národov prestúpi na kresťanstvo.** Svätica tvrdí: „Prv než príde Antikrist, mnohým pohanom sa otvoria brány viery.“ Podľa proroctva sv. *Hildegardy* (†1179) bude v časoch zrodu Antikrista prevládať na zemi veľký neporiadok. Hovorí: „Od okamihu, keď sa zrodí Antikrist, začnú **mnohé vojny** a narušia pravý pokoj na zemi. Spravodlivosť vymizne a medzi ľuďmi zavládne bezcitnosť. Rozmnožia sa bludy, herézy a kacíri budú svoje herézy hlásať verejne a nerušene. Kresťanov zachvátia pochybnosti a neistota ohľadom katolíckej viery. **Mnohé znamenia sa ukážu na Slnku, Mesiaci i na hviezdach, na vode** a ďalšie úkazy ako predobraz nastupujúceho zla.“

Predpovede o Antikristovi

Antikrista predpovedali proroci Daniel, Ezechiel, evanjelista Ján vo svojom Zjavení a zvlášť sv. Hildegarda.

U proroka *Daniela* v 7., 8., 11. a 12. kapitole a u *Ezechiela* v 38. a 39. kapitole sa hovorí o nepriateľovi vyvoleného Božieho národa, ktorý povstane „v posledných časoch“, a prorok Ezechiel ho nazýva „Gógom“ (jeho prívrženca a Božieho nepriateľa nazýva Magógom). Svätí otcovia sa jednomyselne zhodujú na tom, že *evanjelista Ján* v 11. kapitole svojho *Zjavenia* myslí práve na Antikrista. A rovnako predpovedá Antikrista aj v 13. a 19. kapitole, konkrétne v 19. – 21. verši. Veľmi zaujímavé na tom je to, že Jánovo proctvo sa veľmi podobá na proctvo z *Daniela*.

Mnohé nám o Antikristovi predpovedala aj sv. *Hildegarda*. Tá pochádzala z dedinky Bingen na Rýne, kde potom ako abatyša (v Ruppertsbergu) v roku 1179 aj zomrela vo veku 82 rokov. Už ako trojročná dávala všetkým najavo, že vidí veci, ktoré iní nevidia. S pokračujúcim duchovným životom jej videnia pribúdali. Nemávala ich len počas spánku, ale aj keď bdela, keď mala oči otvorené a za bieleho dňa. Keďže však sama nevidela zmysel v radoostiach tohto sveta, vstúpila do rádu benediktínok. Už v roku 1136 sa v kláštore stala matkou predstavenou. A tam jej hlas prikázal, aby zapísala všetko, čo uvidí a začuje. Zapísala svoje vízie v nemčine a jej spovedný otec preložil tieto vízie do latinčiny a predložil ich biskupovi v Moháči. Sv. *Bernard*, ktorý si so sväticou písal listy, priviedol pápeža *Eugena III.* (1145 – 1153) počas jeho pobytu v Nemecku k tomu, aby si spisy sv. Hildegardy prezrel. Pápež tak urobil a poslal k sv. Hildegarde z Bingenu jednu komisiu, zloženú z biskupov a učencov, aby preskúmala jej charakter a videnia. Svätica potom dostala od pápeža vlastnoručne napísaný list, v ktorom ju povzbudzoval k tomu, aby svoje videnia spísala. Tak sa stalo, že odvtedy sa svätica v kresťanskom svete tešila veľkej úcte. Mnohí pápeži, cisári a králi si s ňou písali, napríklad pápež *Atanáz IV.* (1153 – 1154), *Hadrián IV.* (1154 – 1159), kráľ *Konrád* (1138 – 1152) či cisár *Barbarossa* (1152 – 1190). Celkom odvážne napísala

pápežovi Anastáziovi IV.: „Zanedbávaš spravodlivosť!“ Kráľovi Konrádovi zasa napísala: „Polepši sa!“ A Barbarosovi odkázala: „Odlož svoju pýchu a nenásytnosť!“ Na svojom diele *Scivias*⁴ – *Sprievodca* pracovala desať rokov, od roku 1147. Kniha obsahuje 26 videní v mystických obrazoch (napríklad Cirkev svätá ako nevesta, Kristus Pán ako ženích, smrteľné hriechy ako beštie a pod). V spomínanej knihe predpovedá aj príchod Antikrista (3,11).⁵ Sedem rokov pracovala na diele *Divinum operum*,⁶ kde píše o období útechy a o období víťazstva Cirkvi. Aj v tejto knihe prorokuje mnoho vecí o príchode Antikrista.⁷

Z kníh sv. Hildegardy je zrejmé, že ovládala základy teologických vied, ale vedela zároveň výborne interpretovať Písmo sväté. Hildegarda však nepôsobila len ako autorka kníh, ale aj ako reformátorka kláštorov (v čom postupovala veľmi rozumne a umiernenene), ďalej ako lekárka (napísala dielo *Príčiny chorôb a účinné lieky proti nim*), ako autorka mystických piesní a bola taktiež hudobne nadaná (zanechala nám 70 hudobných skladieb). Ak si okrem toho uvedomíme, že sv. Hildegarda bola veľmi slabá

4 *Sprievodca*, doslova *Sprievodca na ceste*.

5 Schmelzeis, *Leben und Wirken der heiligen Hildegard*, Freiburg, Herder 1879, s. 375 a ďalej.

6 O Božích dielach.

7 Schmelzeis, s. 408 ad.

a dlho pripútaná na lôžko, musíme len žasnúť nad jej mnohorakými aktivitami.

Mnohé proroctvá o Antikristovi sa nachádzajú aj v troch **Sibyliných knihách**, ktorých autorstvo sa pripisuje kráľovnej *Nischaule* (prípadne *Michalde*) zo Sáby. Táto kráľovná vraj verila v jedného pravého Boha a dostala dar predpovedať, čo sa stane. Údajne putovala krajinou Mohrenland, cez Egypt a arabské púšte až ku kráľovi Šalamúnovi do Jeruzalema. A Šalamún vraj nechal tieto jej proroctvá zapísať (v Písme svätom sa táto kráľovná spomína v Prvej knihe kráľov v 10. kapitole). Niekedy v období po križiackych výpravách sa tieto tri knihy proroctiev dostali do Európy a odtiaľ sa šírili ďalej. Pomerne ľahko z nich však vytušíme, že nie sú také staré a že ide skôr o zbierku Sibyliných proroctiev z obdobia Rimanov spolu s výrokmi rôznych zbožných osôb, ktorým Boh dal dar proroctva. Ako sa zdá, pochádzajú skôr z roku 1000 po Kristovi ako z roku 1000 pred Kristom.

V prvých kresťanských storočiach písal podrobne o Antikristovi napríklad cirkevný učiteľ *Efrém Sýrsky* (†380) vo svojej kázni o konci sveta. Okrem neho písal o ňom aj jeruzalemský biskup sv. *Cyril* (†386) vo svojej 15. katechéze, biskup a mučeník sv. *Methodius* (ako to tvrdí *Dionýzius z Lützenburgu* v diele *Život Antikrista*, kapitola 6), ktorý žil okolo roku 385 (305?) v Malej Ázii. Sv. Methodius by mal byť bis-

kup z Olympu v Lýcii a podľa diela Dr. Alzoga⁸ mal umrieť ako mučeník v roku 311. Herderov *Cirkevný lexikón*⁹ spomína ako dátum jeho smrti rok 312. Rok úmrtia sv. Methodia nie je teda presný. Jeho zjavenia sa objavujú až ku koncu 7. storočia.

Existuje v tomto zmysle aj jedna kázeň od sv. *Hypolita*, mučeníka, ktorý bol kňazom v Ríme a zomrel v roku 250 po Kristovi. Hlavne sa zdá, že tieto diela boli postupom času prepracované. Aj u mnohých cirkevných otcov (sv. Hieronym, sv. Augustín, sv. Chryzostom atď.) nájdeme jednoznačné výroky o Antikristovi. *Wilhelm Bousset*, ktorý rád hovorieval o Antikristovi ako o akejsi vymyslenej legendárnej postave, vo svojom diele s názvom *Antikrist*¹⁰ nerád priznáva, že vo všetkých tvrdeniach o Antikristovi predsa len pretrváva „poriadok, súvis a systém“ (s. 14n) a že príslušné objavy musia vychádzať z nejakej tradície (s. 17). Zdá sa, že podľa neho musela najprv existovať nejaká tajná náuka o Antikristovi (s. 18) ešte v dobe biskupa sv. *Martina z Tours* (†402), ktorého ústne podanie o Antikristovi zachytil *Sulpicius Severus*¹¹ (s. 19). V priebehu stáročí sa na tejto náuke o Antikristovi vraj veľa nezmenilo (s. 19), čo je podľa neho veľmi zaujímavé.

8 Alzog, *Handbuch der Patrologie*, Freiburg in Breisgau 1876, s. 159 a 303.

9 Herder, *Kirchenlexikon*, 1. vydanie, 7. zväzok, s. 133.

10 Gottingen 1895.

11 *Hist.* II,14.

V neskoršej dobe nachádzame zmienky o Antikristovi v knihách opáta *Adsa z Derby*, ktorý tieto svoje spisy približne v polovici 10. storočia (presnejšie v roku 954) zasiela kráľovnej Gerberge, manželke Ludovíta Autremského (nazýval sa týmto menom, lebo vyrastal v Anglicku a kraľoval v rokoch 936 – 954).

Veľmi obširne písal o Antikristovi kapucínsky kazateľ v Porýní *Dionýzius z Lützenburgu* vo svojom diele z roku 1682, ktoré vyšlo pod názvom *Život Antikrista* a malo 50 kapitol a súhlas moháčskeho biskupa i jeho generálneho predstaveného s vydaním. *Dr. Friedrich Wilhelm Helle* (1834 – 1901) nám zanechal veľmi pozoruhodnú básnickú tvorbu o Antikristovi, no, bohužiaľ, kvôli smrti ju nestihol dokončiť. V rokoch 1903 a 1904 bola publikovaná v časopise „*Gottesminne*“, ktorý vydávali benediktíni z Beuronu v Hohenzollern. Dr. Helle bol výkonným redaktorom katolíckych novín v Koblenzi, Saarlouis, Břeclavi, v Salzburgu a inde. V Prusku bol viackrát kvôli odvážnej obhajobe slobody Katolíckej cirkvi odsúdený na trest odňatia slobody. Svoje posledné roky ale strávil v Drážďanoch a neskôr v Mníchove, kde aj zomrel. Aj vzhľadom na svoje vízie bol veľmi žiadaným kresťanským básnikom.

V roku 1903 vydal veľmi známy román o Antikristovi pod názvom *Pán sveta* (Lord of the world) *Robert Hugh Benson*. V Nemecku bola táto kniha vydaná v Regensburgu vo vydavateľstve Pustet. *Benson*

(1871 – 1914), syn tohto anglikánskeho arcibiskupa z Canterbury, bol anglikánskym duchovným, ale v roku 1903 prestúpil na katolicizmus a v roku 1904 bol v Ríme vysvätený za katolíckeho kňaza. Tento román, v ktorom rozpráva o blízkom nástupe Antikrista, po ktorom nastane koniec sveta, bol z angličtiny preložený do mnohých jazykov. Podobne v diele *Josefa Seebera Večný žid* (Freiburg, Herder) sa poetickým spôsobom tlmočia posledné okamihy Antikristovho vládnutia vo svete a jeho zvrhnutie.

Je veľmi zvláštne, že práve nepriatelia náboženstva veľmi radi poukazujú na Antikrista a vkladajú doňho svoju nádej. Napríklad *Nietzsche* vo svojej knihe *Antikrist*, kde označuje kresťanstvo za hanebné náboženstvo otrokov, víta Antikrista ako túžobne očakávaného záchrancu ľudstva oslobodzujúceho z okov svedomia, z pút umelo vštepenej viery vo večnosť a Boží trest.